

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY VI : NÚM. 107

SETMANARI MALLORQUÍ
Inca, 18 Abril de 1925

Redacció Administració
Murta, 5. - Inca

Grandios èxit de L'Harpa D'Inca

Croquis de la senyera tret per l'arquitecte
don Guillem Forteza i delineat per
don Antoni Gimenez

El concert que donà dimecres passat és estat, musicalment, el millor dels seus èxits. Tal és l'impressió que s'endugueren tots els qui assistiren en aquell acte verament artístic.

El programa havia estat fet en tal forma, que anava progressant de lo bo a lo millor.

La primera part se componia de sis cançons conegudes, que foren cantades per la secció d'hombres amb gran amor i cor. Devien tenir por que les dones que havien de cantar després los fessen quedar malament.

En la segona part s'hi uní l'estol d'infants que feu augmentar l'admiració del públic, sobretot al cantar el Vou-verivou, La Sardana de les monjes i el Meu Xabec, tots felisment matifats.

Entre forts aplaudiments pujà a la tribuna la secció de tiples, composta de modestes i formoses donzelles que anaven a incorporar-se per primera vegada a la massa coral. Duien pintat a sa cara son natural empagament, però no per això, sa veu flaquejà cap mica, i caigué com un regolí de mel sobre el serfít

i el cor de l'auditori reverent.

Després del cant de l'Himne mallorquí i el Compte Arnau, vengué l'estrena de la Cançó del solveig d'En Grieg, armonitzada per a cantar en la nostra llengua per don Joan Coll, i en quin ensai el nostre Director hi havia posat son seny musical per a cercar matisos delicats i bells cops d'efecte. Efectivament, va esser cantada per les tres seccions amb una dicció impecable i solemnia.

Seguí el cant de La Viudeta, cansó de molt de truí musical, d'En Pecanins, que formava un bell contrast amb la factura suau de la Cançó del solveig, i que fonc expressada amb seguretat, malgrat la seva diversitat de frasses.

Finalizà, tant agradable festa, en la cançó nadalenca del Fum, fum, que com les dues anteriors, tengueren que repetir-se per a contentar la gent.

A un descans el President de L'Harpa feu un parlament de la Senyera, quin croquis publicam an aquest número. Digué que la tela seria d'argent, teixida aposta per ella i brodada en sedes; i que al darrera, en sa totalitat, estaria formada de les barres sagnantes d'Aragó, lema que el Rei En Jaume donà als inquers per unir a son antic escut per la seva fidelitat, i que, aquestes barres, anirien atravassades amb lletres d'or per la inscripció: fe, pàtria, amor.

I continuà, el President, afegint que el pal de la Senyera seria de metal rematat amb la figura d'un àngel tocant una arpa.

Que seria una cosa bella que les atletes d'Inca la costeassen i per això se havien estampades unes garrides postals amb el croquis trassat per En Forteza, que donarien a les joves que contribuïssen amb un donatiu de pesseta. Els homos que hi vulguen part les podrien suscriure amb nom d'una germana, d'una filla o una amiga. La presentació d'una de aquestes targetes valdria per entrada a una audició de L'Harpa que se donaria després de sa bendició.

Felicità i regracià a les noves coristes que comensaven a actuar a L'Harpa i a tots els qui cooperaven an aquesta obra de cultura, amor i bellesa de sana alegria.

El concurs an el concert era nombrós, no tant a vessar com altres vegades que se feia per invitació. Hi veren estols de romeus de l'art, venguts per sentir L'Harpa de Seuva, Campanet, Maria de la Salut i Costitx amb el Batle i Rector d'aquest darrer poble.

Entre els comentaris que feien els assistents, entusiasmat de la labor del Director senyor Albertí i dels coristes, varen sentir varies vegades aquesta significativa expressió: La majoria de la ciutat d'Inca no s'ha adonat de l'obra d'esperit que està plasmant L'Harpa d'Inca.

PRIMAVERAL

Rossinyol que'n nit serena
cantaves tan dolçament
aquella secreta pena
que dona l'anyorament.

Jo't vaig escoltar un dia
i'm vares commoure tant,
que'm semblaven que sentia
un sospir dintre d'un cant.

Lo teu cant avui alegre
ab la ditxa del teu cor,
que darrera la nit negra
te riu l'aua del amor.

Per tu l'arbre de la vida
ja verdeja ab son ombriu,
i l'amor ara't convidà
a ses branques a fer niu.

Si no'l fas ab quatre palles
ja'l faràs ab ric dossier.
Rossinyol, tes esposallades
¡qué boniques han de ser!

L'oratjol que t'afalaga
pren perfum dels teus amors,
i'l fullatge que t'amaga
s'ès tornat un pom de flors.

FRANCISCO CASAS Y AMIGÓ

Vull anar on està Jesús

Un ministre protestant, pare de família, mogut ja i atret vers la religió catòlica per un toc de la gràcia, anà un dia a Lourdes acompanyat de sa filla que tenia cinc anys.

Tot seguit la portà a una esglèsia catòlica.

Una llàntia del Santuari cridà la atenció de la nina.

—Pare, pregunta, ¿per què serveix aquella llàntia?

Aquella llàntia, filla meva, serveix per a donar entendre als feels la presència de Jesucrist, qui està allà dins d'aquell tabernacle d'or.

—Pare, jo'l voldria veurer a Jesucrist!

—Filla meva, la porta està tancada. Ademés, està amagat dins un vel i no'l podràs veurer.

La nina replicà: «oh! teng moltes ganes de veure a Jesús!»

Anaren desseguida a visitar un temple protestant.

No s'hi veu llàntia ni tabernacle.

Pare, diu la nina, perquè no hi ha aquí cap llàntia?

—Filla meva, és perquè no hi ha Jesucrist.

I desde llavors, la nina no feia més que parlar de l'Església catòlica. No volia anar a cap temple més.

—Jo vull anar, repetia, allà on està Jesús.

El pare quedà commogut i eternit. Comprenqué com la seva filla no estaria bé sino allà on estava Jesucrist present.

Volia abjurar. Mes li era la ruïna material —i la renúncia al benefici de mil lliures de renda de que vivia sa família— i la pobresa per al dia de demà.

No importa, el pare i la mare es convertiren dient com la seva filla: «Vull anar on està Jesucrist».

Avui dia, el ministre és catòlic, és pobre... mes està a on està Jesús.

RECORT DE L'HOMENATGE A MN. MIQUEL COSTA

Hem rebut el quadern extraordinari que acaba de publicar l'Associació per la cultura de Mallorca, com a recort perennal dels actes que constitueixen l'homenatge al gran poeta Mn. Miquel Costa, en commemoració del segon aniversari de

la seva mort que li dedicaren Pollensa, sa vila nadiua, Mallorca i totes les terres de nostra parla.

Conté: A Pollensa.—La lápida.—Parlament de l'Ecònom Mossen Antoni Ferrer.—Romiatge al Cementeri.—L'acte literari.—Assistents i adhesions.—Un homenatge an En Costa per Josep Maria de Sagarra.—Homenatge a Mossen Costa per J. Farran i Mayoral.—Parlaments de En Ramon Martorell, Mosèn Llorenç Riber, Daniel Martinez Ferrando i del egregi poeta Joan Alcover.—Entrada d'Hivern, poesia de Costa i Llobera lletgida pel Sr. Alcover.

Les adhesions que hi envià la ciutat d'Inca hi fan un bon paper.

Bolletí dominical de la Parròquia d'Inca

Així com heu anunciàrem sortí el dia de Pasqua Florida el primer número del Bolletí parroquial amb una artística capselera, on hi figura l'imatge de Santa Maria la Major.

Porta un article-presentació firmat pel nostre estimat Cura Parroco, Mossèn Francesc Rayó, titulat: «A nuestros amados Feligreses» Se presenta amb les següents seccions: Festes de la setmana.—Solemnidad del dia religioso.—Oración de la missa — Reflèxion.—Sección litúrgica—Cultos—Movimiento parroquial.

No cal dir la satisfacció que tenim al veure aquest petit periodiquet parroquial que servirà per enfervorir les ànimes envers la religió i a nostra estimada Parròquia.

Peregrinació

Franciscana a Cura

Gran Romiatge al Puig de Randa de les Venerables Ordes Terceres Franciscanes de Mallorca en homenatge al Gran Apòstol Franciscà i Màrtir de Jesucrist el Beat Ramón Lull.

Se farà, si Deu ho vol i Maria, el dia 17 de Maig, de enguany, tercer diumenge, festa de Sant Pascual Bailón, Franciscà, Patró de les obres eucarístiques.

Acompanyat del cor i de l'afecte de tots els mallorquins, en artístic i riquíssim quadro policromat de llum i d'amor, torna a Roma la gloria més gran i genuina de Mallorca, el Beat Ramón Lull, «Procurador dels infeels», coronat de glo-

ria i amb les vermelles vestidures de l'Amat, per ocupar un lloc d'honor entremig dels Grans Missioners de l'Església Catòlica, en les grandioses i magnífiques sales de l'Exposició Missional del Vaticà, desde on veurà convertir en viva realitat els seus, allavors, somnis fantàstics i anhels insaciabls de apòstol per la conversió dels infels, amb l'apostolat tripartit de la paraula, de l'exemple i de la ploma; avansant-se an els sigles la intel·ligència preclara i el cor enamorat del Beat Ramón Lull.

Ja que no tots el podem acompanyar a la Ciutat Santa de Roma, ens reunirem en el «Tabor Lulià», la muntanya de Randa, que tants vius i bells recorts guarda de nostre germà gran el Beat Ramón, aon en el seu honor celebrarem una Gran Assemblea Missional Franciscana, per donar a conèixer la grandiosa obra d'Apostolat que durant set sigles està realitzant l'Orde Franciscana en totes les parts del mon, i, d'una manera especial, l'Apostolat realitzat pel Beat Ramón Lull i pels Missioners Franciscans de Mallorca.

Confiam que tots els enamorats i devots del Beat Ramón i de les glories de la nostra terra, i particularment els fills de Sant Francesc i germans del Gran Apòstol de Crist, qui «cercant l'Amat tot l'ample del mon corria», acudirán apanyosos al Romiatge, seguint a les germandats de Terciariis Franciscans de tots els pobles de Mallorca, presidides per les Germandats de Ciutat, que, banderes desplegadas, pujarán a la muntanya de la Mare de Deu de Cura, per respirar aquells aires sanitosos i contemplar el magnífic panorama que tota Mallorca presenta, tapiç riquíssim obratjat per la ma amorosa i omnipotent de Nostro Pare qui està en el Cel, tot recordant la vida penitencial, d'oració i contemplació en Deu, que damunt aquelles altures dugué el nostre, no prou conegut ni abastament estimat, Beat Ramón Lull.

La Comisió Organitzadora.

Professió Religiosa

A la capella de la Casa-caritat, dijous dia 16, es verificà la professió de vots perpetus per la virtuosa relligiosa, Sor Antonia de la Immaculada, professora de piano de les costures de la casa.

El Rnt. Cura Parroco, Mossèn Francesc Rayó, rebé els vots solemnes i celebrà la missa de les místiques noces a presència dels Rnts. Pares Franciscans Fra Gabriel Fornés i Fra Cristòfol Sureda, que actua-ven de padrins, o testimonis, puis que s'en aixeca un acte dels vots perpetus.

El celebrant, en nom de Jesucrist, posà l'anell a la mística desposada i una corona

de flors blanques. emblema de la puresa virginal del estat religiós, i feu una hermosa plàtica sobre el valor dels vots que la professa acabava de prencipiar.

An el chor de la capella, que estava adornada de festa i plena de convidats, se cantava per estol de joves motets religiosos, salms de germanor i alegria, terminant amb Tedeum.

Felicitem a Sor Antonia per sa professió religiosa, que degué omplir son cor de dita, fent extensiva la nostra enhorabona a sa família i a la Comunitat d'aquell convent.

Batalló Expedicionari d'Inca

A derrera hora se nos ha nostrat un ofici, que reproduïm amb molt de gust per satisfació de tots els inquers. Diu així:

El Sr. Comandante Militar de esta Plaza en oficio de 14 de los corrientes me dice lo que sigue. «El Exmo. Sr. General encargado del despacho del Ministerio de la Guerra en telegrama de hoy me comunica lo siguiente. —Manifieste V. S. á Bernardo Fiol vecino de esta localidad que se ha dispuesto la repatriación del personal sobrante de plantilla en las unidades expedicionarias y que por lo tanto regresará el que exceda en el Batallón expedicionario del Regimiento de Inca.—Lo comunico á V. para que llegue a conocimiento del interesado, dándome cuenta de haberlo comunicado.

Lo que comunico a V. para su conocimiento y satisfacción.

Dios guarde á V. muchos años.

Inca 15 de abril de 1925.

El Alcalde: Miguel Pujadas.

Señor Bartolomé Fiol, calle mayor, Inca.

Segells de goma i de metal

de forma elegant i molta durada.
Com també plaques de metal esmaltat en colors.

Les vos servirán an el nostro Establiment.

Un bon periòdic és una missió perpètua a una Parròquia.—Lleó XIII.

Amb censura eclesiàstica. Zip. Durán.-Inca.